

HJEDRET: Den sveitsiske regissøren Christoph Marthaler.

Sveitsisk regissør fikk Ibsenprisen

OSLO: Den sveitsiske teaterregissøren og komponisten Christoph Marthaler fikk fredag tildelt årets internasjonale Ibsenpris på 2,5 millioner kroner.

Den internasjonale Ibsenprisen finansieres av statlige norske midler og er verdens største teaterpris. Den deles ut annet-

hvert år. Marthaler fikk fredag tildelt prisen under et arrangement på Ibsenfestivalen på Nationaltheatret.

Under festivalen blir også et gjestespill av prisvinneren vist.

Eget språk

Marthaler (66) er kjent for sitt unike scenespråk i kryssingen mellom musikkteater og et stilisert, fysisk teater, mener pri-

sjurven. - Christoph Marthaler har i over 30 år vært en av verdens mest betydningsfulle og innflytelsesrike teaterregissører, sa juryleder Per Boye Hansen da det tidligere i år ble kjent at Marthaler er årets prisvinner.

- Han har skapt seg sitt eget sceniske språk, som har åpnet for ny innsikt i menneskelige relasjoner og begeistret et stort internasjonalt publikum, sa ju-

ryleder Per Boye Hansen da det tidligere i år ble kjent at Marthaler er årets prisvinner.

Eneste norske

Den internasjonale Ibsenprisen ble etablert av regjeringen i 2007. Den eneste norske som til nå har fått prisen, er forfatter og dramatiker Jon Fosse, som ble tildelt den i 2010.

NTB

Den gylne drage

- En smeltedigel med bismak

Teater

DEN GYLNE DRAGE

STED: Teater Ibsen
REGI: Maren Bjørseth
SKUESPILLERE: Ola Otnes, Mathilde A. Sikarsno, Patrik Asplund, Stian Isaksen, Mari Dahl Sæther

SKIEN: «Den gylne drage» serverer sterke ingredienser og setter lyset på menneskehandel, migrasjon og maktmisbruk.

ANNE-LILL AAS

«Nummer 17, nummer seks, nummer 25! Rettene, med ingredienser som sitrongress, kokosmelk, ingefær og cashewnøtter ropes ut i fastfoodrestauranten Den gylne drage, der du finner en globalisert verden under ett tak. Tyske Katrin Bombes nærmest nakne scenografi er en estetisk nytelse, og skifter mellom å være leilighet og restaurant. Når restauranten er åpen, blir det liv i de små fontenene. Serveringen foregår i et forrykende tempo og det er mye energi på scenen, men replikker som «Pause» og «lang pause» virker litt forstyrrende. De fem skuespillerne, som spiller forskjellige roller, imponerer med sine prestasjoner. Alle er kledd likt og det meste flyter over i hverandre. Her er menn kvinner og kvinner menn. Noen jobber på restauranten, andre spiser der. Vi møter forskjellige menneskeskjebner, både vinnere og tapere. Fem kinesiske kokker, to venninner, en butikkeier, et forelsket par, et nyskilt par, en ensom alkoholiker, en hallik og en hore skal utgjøre et tversnitt av Euporas befolkning.

«Den gylne drage» setter lyset på globaliseringsens mørke sider og viser den oss hvor blodig urettferdig verden kan være. Noen kjemper for å overleve. Det illustreres blant annet metaforen om gresshoppa og en mauren. Gresshoppa holder på å sulte, men mauren setter

TANNPINE: En illegal innvandrers tann må trekke en tann. Det skjer på primitivt vis, her av Ola Otnes sin rollefigur.

FOTO: DAG JENSEN

betingelser for å hjelpe. Den jobber jo ikke, og fortjener ikke hjelp. Han spør hva gresshoppa kan. Og gresshoppa kan danse. Slik ender den opp som en slave for mauren.

Noen kjemper for å overleve. I en leilighet får en kinesisk gutt tannpine, men som illegal innvandrers tann må han ty til tang. Det ender både tragisk og komisk. Og ganske absurd. Tannen trekkes og havner i suppen til flyvertinnen, som er fast gjest på restauranten. Etter hvert viser det seg også at guttens savnede søster er blitt tvunget til prostitusjon. De rike misbruker makten de har over de fattige.

Teater Ibsens sjef, Thomas Bye, har tidligere uttalt at han håper teatret stikker hånden i et vepsebol dette året. Med ekspressive og eksperimentelle «Lille Eyolf» gikk flere, lenge før

forestillingen begynte. Andre omfavnet stykket, som senere ble satt opp på Nationaltheatret. De reklamerte med at det var en teaterbombe Norge neppe har sett maken til. Den svarte komedien «Den gylne drage» er signert den prisvinnende regissøren Roland Schimmelpfennig, som har sin base i Berlin. Maren Bjørseth jobber både i Norge og Nederland og har både vist «En folkefiende» og «Et dukkehjem» i Skien. I hennes regi er «Den gylne drage» leken, absurd og surrealistisk forestilling med en god porsjon humor. Ifølge teatret passer forestillingen for alle som noen gang har spist på en kinarestaurant. Så lett fordøyelig er den kanskje ikke, men den faller nok i smak hos mange som tåler å bli servert litt sterk kost.

SVART KOMEDIE: Tragiske ting skjer, men den absurde forestillingen kaller likevel på latteren.